

Sygn. akt IV P 7/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 23-05-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Emilia Dzwoniarska

po rozpoznaniu w dniu 09-05-2017 r. w Koninie

sprawy z powództwa **I. S.**

przeciwko **Zespołowi Szkół w D., Szkole Podstawowej (...) Gimnazjum**

o jednorazową odprawę warunkową z tytułu nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 17.324,94 zł (siedemnaście tysięcy trzysta dwadzieścia cztery złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08-12-2016r. do dnia zapłaty;
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.025 zł (dwa tysiące dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 867 zł (osiemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 5.774,98 zł (pięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt osiem groszy).

SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz

UZASADNIENIE

Powódka I. S. wniosła przeciwko pozwanemu - Zespołowi Szkół w D. Szkoła Podstawowa(...) Gimnazjum pozew o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 19 260,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18.11.2016 r. oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż była zatrudniona u pozwanego na stanowisku Dyrektora Gimnazjum w D.. Umowa o pracę została rozwiązana na podstawie art. 20 ust.1 ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela z dniem 31.08.2016 r. Powódka do dnia 17.11.2016 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, a od dnia 18.11.2016 r. decyzją ZUS zostało jej przyznane nauczycielskie świadczenie kompensacyjne. Powódka stoi na stanowisku, iż w związku z rozwiązaniem z nią stosunku pracy przez pozwanego oraz przyznaniem prawa do świadczenia kompensacyjnego nabyła uprawnienie do otrzymania od pozwanego – jako szkoły będącej jej ostatnim podstawowym miejscem pracy – odprawy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, którego pomimo wystosowania wezwania pozwanego do zapłaty nie otrzymała.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana nie kwestionowała stanu faktycznego przedstawionego w pozwie, a jedynie nie podzieliła stanowiska powódki co do jego oceny prawnej uznając, iż powódce nie przysługuje odprawa z tytułu przyznania nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, albowiem prawo do odprawy przysługuje w razie łącznego spełnienia dwóch przesłanek tj. spełniania warunków uprawniających do otrzymania świadczenia kompensacyjnego oraz rozwiązania stosunku pracy w związku z jego otrzymaniem. Powódka nabyła prawo do uzyskania w/w świadczenia po ustaniu zatrudnienia i z tych względów brak związku przyczynowo - czasowego oraz funkcjonalnego koniecznego dla przyznania żądanej odprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka I. S. była zatrudniona u pozwanego względnie jego poprzedników prawnych (Gimnazjum w D.) od 01.09.2007r. do 31.08.2016r., przy czym w latach 2007 – 2015 pracowała w charakterze nauczyciela jednocześnie pełniąc funkcję Dyrektora Gimnazjum w D.. Stosunek pracy z powódką został wypowiedziany pismem z dnia 06.05.2016r. na podstawie art. 20 ust. 1 pkt.2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela. Jako przyczynę rozwiązania wskazano zmiany organizacyjne wynikające ze zmniejszenia liczby oddziałów w Zespole Szkół w D. uniemożliwiający dalsze zatrudnienie powódki na stanowisku nauczyciela. W okresie od 20.05.2016 r. do 17.11.2016r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim. Pismem z dnia 24.08.2016r. powódka poinformowała pozwaną, iż od dnia 01.09.2016r. będzie pobierać nauczycielskie świadczenie kompensacyjne i na podstawie art. 87 ust.2 Karty Nauczyciela wniosła o wypłacenie odprawy z tego tytułu. Powyższe żądanie ponowiła pismem z dnia 21.11.2016r. załączając zaświadczenie z ZUS o przyznaniu powódce od dnia 18.11.2016r. nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego. Pismem z dnia 02.12.2016r., doręczony pozwanemu w dniu 05.12.2016 r., powódka wezwała pozwanego do zapłaty odprawy emerytalnej w terminie 2 dni pod rygorem wystąpienia na drogę sądową. Pismem z dnia 13.12.2016 r. w odpowiedzi na pismo pozwanego z dnia 29.11.2016r. powódka poinformowała, iż w dniach od 01.09.2016 r. do 17.11.2016 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim (kontynuacja zwolnienia). Pozwany w odpowiedzi na pisma powódki z dnia 02.12.2016r. i z dnia 13.12.2016 r. odmówił powódce wypłaty odprawy z tytułu przejścia na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

W piśmie z dnia 03.01.2017 r. Państwowa Inspekcja Pracy poinformowała powódkę o przebiegu, ustaleniach oraz zaleceniach przeprowadzonej kontroli Państwowej Inspekcji Pracy w Zespole Szkół w D.. Ze wskazanego pisma wynika, iż inspektor pracy wydał w stosunku do pozwanego wystąpienie zawierające wnioski dotyczące obowiązku naliczenia i wypłaty powódce należnej jej odprawy z tytułu przejścia na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

Powódka posiada ponad 20 letni staż pracy w charakterze nauczyciela, jej ostatnią szkołą będącą jej podstawowym miejscem pracy było Gimnazjum D. w Zespole Szkół w D.. Miesięczny wymiar wynagrodzenia powódki z tytułu świadczenia pracy na rzecz pozwanego wynosił 5 774,98 zł brutto, w związku z czym należna powódce odprawa z tytułu przejścia na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne wynosi 17 324,94 zł.

Sąd na rozprawie w dniu 20.04.2017 r. oddalił wniosek o przesłuchanie pozwanej, uznając wniosek dowodowy za zmierzający do przedłużenia postępowania w sytuacji, gdy stan faktyczny nie był sporny między stronami, a spór sprowadzał się jedynie do jego oceny prawnej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach osobowych powódki, a także w aktach sprawy, uznając je za całkowicie wiarygodne, bowiem autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowały strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenia powódki okazały się zasadne w przeważającej części.

Zgodnie z art.87 ust. 2 Karta Nauczyciela z dnia 26 stycznia 1982 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1379) nauczycielowi spełniającemu warunki uprawniające do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na emeryturę, rentę z tytułu niezdolności do pracy lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, który przepracował w szkole co najmniej 20 lat, przyznaje się odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia ostatnio pobieranego w szkole będącej podstawowym miejscem jego pracy. Przepis art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (t.j. Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.) nie uzależnia prawa do odprawy emerytalnej od określonego sposobu zakończenia nauczycielskiego stosunku pracy, ale od przejścia na emeryturę w związku z jego definitywnym ustaniem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2001r., I PKN 595/01, Legalis Numer 254482). Nauczycielowi zatrudnionemu na podstawie mianowania, z którym rozwiązano stosunek pracy na podstawie art. 20 ust. 1 Karty Nauczyciela, przechodzącemu na emeryturę lub rentę przysługują dwie odprawy: jedna na podstawie art. 20 ust. 2 Karty Nauczyciela w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia za pracę, druga na podstawie art. 87 ust. 1 lub ust. 2 w wysokości dwu- lub trzymiesięcznego ostatnio pobieranego wynagrodzenia, gdyż Karta Nauczyciela nie zawiera przepisu wyłączającego prawo do jednej z tych odpraw; odmiennie przedstawia się sytuacja nauczyciela zatrudnionego na podstawie mianowania, z którym rozwiązano stosunek pracy w związku z niezdolnością do dotychczasowej pracy i który z tego powodu otrzymał odprawę pieniężną na podstawie art. 28 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112 ze zm.), jemu nie przysługuje już odprawa na podstawie art. 87 tej Karty, jeżeli nauczyciel przechodzi następnie na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2008 r., I PK 54/08, Legalis Numer 483422). Nabycie przez nauczyciela mianowanego prawa do odprawy emerytalnej nie wyłącza również uzyskania przez niego odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn organizacyjnych leżących po stronie szkoły (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2001r., I PKN 565/00, OSNAPiUS 2003 nr 10, poz. 251, Legalis nr 51700).

Jakkolwiek w czasie wydania w/w wyroków Sądu Najwyższego nie istniało świadczenie z ubezpieczenia społecznego przysługujące nauczycielom w postaci nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, to w ocenie Sądu prezentowane przez Sąd Najwyższy poglądy mają swoje zastosowanie również do tego rodzaju świadczenia z ubezpieczeń społecznych, a warunkiem jego nabycia jest ustanie stosunku pracy poprzez jego rozwiązanie, jak i wskutek upływu czasu na jaki została umowa zawarta.

Reasumując nabycie prawa do odprawy z tytułu świadczenia kompensacyjnego powstaje zarówno wówczas, gdy ustanie stosunku pracy nie jest przyczynowo związane z przejściem na świadczenie kompensacyjne, jak też z powodu długotrwałej nieobecności albo z przyczyn niedotyczących pracownika (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie), nie ma przy tym znaczenia kto i w drodze jakiego rodzaju oświadczenia dokonuje rozwiązania stosunku pracy, czy też ulega on rozwiązaniu z wpływem czasu na jaki został zawarty. Na gruncie niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, iż powódka uzyskując decyzję ZUS o przyznaniu jej nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, spełniając przy tym pozostałe warunki wskazane w art.87 ust. 2 Karty Nauczyciela, uzyskała prawo do odprawy z tytułu przejścia na nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 17.324,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08-12-2016r. do dnia zapłaty.

W punkcie 2 wyroku Sąd oddalił powództwo co żądania pozwu ponad kwotę 17 324,94 zł (tj. co do kwoty 1935,78 zł) uznając, iż kwota 17 324,94 zł stanowi trzykrotność wynagrodzenia powódki prawidłowo ustalonego przez pozwanego dla celu wymiaru odprawy z tytułu przejścia powódki na świadczenie z ubezpieczenia społecznego. Ponadto Sąd oddalił żądanie zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie począwszy od 18.11.2016 r. z uwagi na zaistnienie wymagalności roszczenia powódki w tym zakresie z wpływem terminu wyznaczonego do zapłaty odprawy wskazanego przez powódkę w wezwaniu z dnia 02.12.2016 r. tj. z dniem 07.12.2016 r.

W punkcie 3 wyroku na podstawie art. art. 100 k.p.c. z w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz.

1804) tytułem zwrotu kosztów procesu zasądził powódce kwotę 2025,00zł, stosunkowo rozdzielając poniesione koszty pomiędzy strony stosownie do zakresu uwzględnienia żądań pozwu.

W punkcie 4 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 867 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych - opłaty sądowej od wartości zasądzzonego odszkodowania, na podstawie art. 97 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

W punkcie 5 wyroku Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 w zakresie kwoty 5 774,98 zł rygor natychmiastowej wykonalności - art. 477² § 1 k.p.c., zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

SSR Kinga Śliwińska-Buśkiewicz